

30 Năm Nhìn Lại

Lương Tina

Thấm thoát đã gần một phần ba thế kỷ từ ngày Trường Việt Ngữ Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp ra đời. Trải qua bao nhiêu thăng trầm của một cộng đoàn bé nhỏ ở nơi hẻo lánh cách xa thủ đô người Việt tị nạn khoảng hơn 20 dặm, một cộng đoàn tuy rất ít giáo dân nhưng tình thân thì không ít.

Tôi còn nhớ khi chúng tôi mới dọn về đây vào năm 1995, tôi dẫn con gái tới ghi danh học Việt ngữ và giáo lý, rồi hai năm sau đến cậu con trai cũng được ghi danh đi học như cô chị, lúc đó người Việt ở đây rất ít, mỗi lần gặp nhau rất quý mến và thân thương, nhất là được các thầy cô tận tình giúp đỡ để làm thủ tục giấy tờ, có nhiều thầy cô cũng chia sẻ rằng cứ mỗi lần thấy có thêm học sinh thì các thầy cô mừng lắm, mỗi lần đón các cháu đi học Việt ngữ về tôi hay hỏi các cháu: “Hôm nay các con học được chữ gì nào cho mẹ xem với!” Các cháu trả lời với cái giọng tập nói tiếng Việt bập bẹ thật là dễ thương, tôi buồn cười mà không dám cười sợ các cháu mắc cỡ rồi không chịu đi học nữa. Mới đi học con nói tiếng Việt sai tùm lum mà mẹ cứ khen lẩy khen để, để con lên tinh thần không nản chí vẫn chịu khó cắp sách đến trường đều đặn vào mỗi cuối tuần.

Nhờ những năm các cháu được trau dồi tiếng Việt mà bây giờ tuy đã trưởng thành các cháu vẫn không quên tiếng Việt, về nhà là nói tiếng Việt với ba mẹ, ông bà, mỗi lần gọi điện thoại hoặc nhắn tin, các cháu cũng xen vào mấy chữ tiếng Việt, tuy là đánh vần không đúng nhưng khi đọc tôi cũng hiểu các cháu muốn nói gì, cho dù thế nào đi nữa thì các cháu cũng không quên tiếng Việt.

Nếu chúng ta không có những Trường Việt Ngữ ở nơi xứ sở này, nếu chúng ta không có những thầy cô, những thiện nguyện viên đã và đang hy sinh thời gian, công sức để dạy dỗ tiếng Việt cho các em, thì chắc tiếng Việt cũng sẽ bị mai một và con cái của chúng ta cũng sẽ quên rằng chúng là người Việt Nam và quên nguồn gốc của chúng từ đâu?

Tôi được biết khi thành lập Trường Việt Ngữ 30 năm về trước, con cháu chúng ta lúc đó là thế hệ thứ ba được cơ hội học tiếng Việt, 30 năm sau các em đã

trưởng thành lập gia đình có con và lại tiếp tục mang con cái của mình là thế hệ thứ tư đến để đi học, nhờ có những tấm lòng bác ái và hy sinh của các thầy cô từ các thế hệ nối tiếp, tôi tin chắc rằng không những 30 năm nữa mà cả trăm năm nữa tiếng Việt của chúng ta trên đất nước Hoa Kỳ này sẽ không bao giờ bị mai một.

Xin tri ân quý thầy cô Trường Việt Ngữ Cộng Đoàn Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp, nhất là quý thầy cô cũ hoặc những thầy cô đã ra đi, cũng như quý thầy cô đương thời, đã không quản ngại thời gian, có những lúc gặp khó khăn trong công việc dạy dỗ các em, phòng ốc không đủ, nhưng quý thầy cô vẫn quyết tâm không nản chí cho nên mới được ngày hôm nay. Đã vậy, quý thầy cô còn phải hy sinh thời giờ để đi học Tu Nghiệp Sư Phạm hằng năm, để trau dồi thêm kiến thức về dạy cho các em nữa, thật là những tấm lòng quảng đại.

Xin Chúa trả công bội hậu cho từng quý thầy cô, cũng như quý phụ huynh và gia đình, lúc nào chúng ta cũng nhớ và thuộc lòng câu châm ngôn “Tiếng Việt Còn, Nước Việt Còn.” Bởi thế, xin quý ông bà khuyến khích con cháu mình nên tham gia vào chương trình Việt ngữ, vì chúng ta tin rằng sẽ có một ngày các em trở về xây dựng đất nước Việt Nam ngày một phồn thịnh hơn và không bao giờ hổ thẹn chúng ta là “Con Rồng Cháu Tiên.”

FLOWER ARRANGEMENTS FOR ANY OCCASION

Kim's
FLORAL DESIGN

Kim Hong
(949) 521-8081
kimfloraldesign75@gmail.com

